

Vejen mod Grønsund

Af Cæcilie Møller

Lærerinde ved Dame Forskole fra 1908 – 1950, kaldet frk. Møller

Ingen vej i hele Verden,
er som vejen mod Grønsund.
Hvor jeg elsker denne gåvej.
Gik den mangel aftenstund.
Gik ved vår og gik ved vinter,
forår, sommer, sent i høst,
regn og solskin, storm og stille.
Gå, åh gå her var min lyst.
Nys gled solen ned i havet,
fjernt i vest bag Masnedsund,
og i navnløs guldglans funkler,
himlen bag ved Borgstedlund.
Færgens motor taktfast tøffer,
over Sundets blå-grå spejl.
Fiskerkvaser driver langsomt,
hjemad under slappe sejl.
Blålig dis ud over sundet.
Lys i hus og fiskerbåd.
Hundeglam fra fjerne gårde.
Pigelatter, barnegråd.
Kirken hist på bakkens runding,
ned mod Norets muddervand,
taler tavsheds alvorstale.
Lyt! Forstå den, hvo som kan.
Præstebjerg bag byens murren,
med en udsigt underskøn,
over sogn og sund og Bogø,
Sjælland, Falster, Høje Møn.
Hjemmevant min fod sig flytter,
her på vejen mod Grønsund.
Her mit trætte sind fandt hvile,
mangel sådan aftenstund,
ingen vej i hele Verden,
er som vejen mod Grønsund.
Og jeg elsker denne gåvej,
gik den mangel aftenstund.